

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון כ"ב באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - ט"ו

1. משנה - הריני נזיר לכשיהא לי בן ונזיר מאה יום, צריך להתחיל לבינתיים למנות את מאה יום 'שלו'. כיצד הדין כשנולד הבן?
 - א. נולד עד שבעים - לא הפסיד כלום במה שקיבל עליו את נזירות בנו כיון שה-30 יום הנותרים עולים עבור שתי הנזירות.
 - ב. לאחר שבעים - מניח את נזירותו, מונה את של בנו ואח"כ משלים את שלו. כיון שאין שיעור נזירות שבסופה תגלחת של פחות משלושים יום.

 2. אמר רב: יום שבעים עצמו עולה לכאן ולכאן, [ליום שבעים שלו וליום ראשון של בנו]. מהיכן הקשו עליו?
 - א. לפי דבריו יום המאה הוא יום 31 לנזירות על בנו [שאז לכתחילה צריך להקריב] ונמצא שהרונות יום אחד, שלולי נזירות בנו היה צריך להקריב לכתחילה ביום 101. ומדוע שנינו רק 'לא הפסיד', ותיצו - אכן מה שכתבו 'לא הפסיד' זה רק משום הסיפא שאומרת: אחר שבעים - סותר שבעים.
 - ב. שנינו בסיפא: נולד אחר שבעים - סותר שבעים, ולדברי רב יעלה יום 71 לכאן ולכאן ויספיק 30 בתוך ה-100.

ואין לתרץ: שכונות 'אחר' היינו 'לאחר דאחר' ומיום 72 הפסיד שא"כ מדוע לא ששנינו ברישא שאם נולד לו אחר 70 לא הפסיד כלום. ושמע מינה שמשנתנו אינה כרב.

 3. הקובר את מתו סמוך לרגל באיזה אופן בטלה ממנו גזירת שבעה וגזירת שלושים?
 - א. קבר שלשה ימים קודם לרגל - בטלה ממנו גזירת שבעה, [ולהלכה אפי' שעה אחת קודם הרגל - תוס']
 - ב. קבר שמונה ימים קודם לרגל - בטלה ממנו גזירת שלושים, ומותר לספר ערב הרגל מפני כבוד הרגל, ואם לא סיפר ערב הרגל - לת"ק אסור לספר אחר הרגל, הואיל ולא חילק כבוד לרגל. ואבא שאול חולק בזה בשני ענינים -
 - א. הרגל מבטל את 30 אפילו כשלא סיפר קודם הרגל. שכשם שמצות שלשה מבטלת גזירת שבעה, כך מצות שבעה מבטלת גזירת 30.
 - ב. אפילו אם לא החל היום השמיני נתבטל 30 כיון שהיום השביעי עולה לכאן ולכאן - בתחילתו עולה למנין שבעה, ובסופו עולה למנין 30.

 4. כדעת מי סבר רב ש'עולה לכאן ולכאן'?
 - א. להו"א כאבא שאול שהובא לעיל.
 - ב. ונדחה - יתכן שרק באבילות שבעה שהיא דרבנן אמר כך אבל בנזיר דאורייתא לא.
 - ג. אלא כר' יוסי שאומר: שומרת יום כנגד יום, ששחטו וזרקו עליה קרבן פסח ביום שאותו שומרת כנגד היום שראתה, ואח"כ ראתה - הרי זו אינה אוכלת כיון שטמאה היא, ופטורה מלעשות פסח שני - והטעם לכאורה כיון שסבר: מקצת היום ככולו, ולפיכך נחשב בתחילת היום ששחטו עבורה, ובהמשך היום נטמאה 'מכאן ולהבא' ומוכח שיום זה עולה כיום טהור לעניין השימור כנגד אתמול, ועולה כיום טמא לעניין שמחר כבר יעשו יום שימור עבורו. [ע"פ ג' התוס']

 5. כיצד רצו לומר שלדעת ר' יוסי מכאן ולהבא הוא מטמא, הרי שנינו בברייתא: ר' יוסי אומר: זב בעל שתי ראיות ששחטו וזרקו עליו בשביעי, וכן שומרת יום כנגד יום ששחטו וזרקו עליה, ואח"כ ראו, אף על פי שמתמאין משכב ומושב למפרע - פטורין מלעשות פסח שני? מה שמתמאים למפרע זה רק מדרבנן, והראיה שאם זה היה מדאורייתא א"כ מדוע יהיו פטורים מלעשות פסח שני. ונדחה - מטמא למפרע מדאורייתא, ומה שפטור מפסח שני כיון שתהום דזיבה התירו, ואף כאן לא היה מבורר שהיא טמאה בשעת שחיטת הפסח.
-
6. היכן מצינו שאף רבי אושעיא סבר שדעת ר' יוסי שמתמא למפרע רק מדרבנן?
 - א. רבי אושעיא אומר: (אבל) הרואה זב בשביעי שלו - סותר את שלפניו, ואמר לו ר' יוחנן: לא יסתור ולא יומו, כיון שעלה לו מקצת היום, וראיה זו היא ראיה ראשונה שהיא כדין קרי.
 - ב. אמר לו רבי אושעיא: ר' יוסי אומר כמוך שמכאן ולהבא מטמא. והרי ר' יוסי אמר מפורש שמתמא למפרע אלא בהכרח כוונתו שלמפרע מדרבנן.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)